

Arrest

nr. 202 201 van 10 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2018.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 28 februari 2018 waarbij de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 14 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn en een soennitische Pashtoun. U bent geboren in Gorik, Kuz Kunar, provincie Nangarhar, waar u uw ganse leven heeft gewoond. U bent ongeveer 21 jaar oud. In januari 1392 (maart 2013 in de Belgische kalender) begon u als bakker te werken op de militaire basis (FOB) Gamberi. U werkte daar gedurende twee jaar tot eind 1393 (maart 2015 in de Belgische kalender).

In het jaar 1393 kreeg u twee dreigbrieven van de taliban waarin stond dat u met uw job op FOB Gamberi moest stoppen of dat u anders vermoord zou worden. U bleef op uw job tot het einde van het jaar (1393). Toen kwam uw oom u ter plaatse ophalen en op 1.1.1394 (21.03.2015 in de Belgische kalender) verliet u Afghanistan. Via Jalalabad ging u naar Nimroz, waarna u naar Iran vertrok. U bleef gedurende twee maanden in Iran, waarna u naar Turkije ging. Via de Balkanroute kwam u aan in België op 9.11.2015, waar u op 9.12.2015 een asielaanvraag heeft ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele FOB Gamberi werkkaart, uw originele taskara, een originele enveloppe en twee originele dreigbrieven van de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 12 februari 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, en die aantoonde dat u ouder bent dan 18 jaar - waarbij u op 14 januari 2016 een leeftijd werd toegekend van 23,65 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar - kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Dit wordt bovendien bevestigd door uw taskara die u zelf neerlegt (document 1) en waarop staat dat u op 15.02.1390 (i.e. 5.05.2011 in Belgische kalender) zestien jaar oud was - in 2016 zou u volgens dit document dus ongeveer 21 jaar zijn. Uit het feit dat u op het moment van tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 9 december 2015 verklaarde 17 jaar te zijn (verklaring DVZ 15.03.2016 vraag 4), blijkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen al bij voorbaat aantast.

Op een asielzoeker rust verder de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in uw dorp Gorik, district Kuz Kunar, provincie Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis wat betreft de geografie in en de politieke situatie van uw dorp Gorik, district Kuz Kunar, te wensen over laat. Ook over elementen met betrekking tot uw dagelijkse leven heeft u niet weten te overtuigen. Hoewel u verklaart geboren en getogen te zijn in Gorik en dat u nooit ergens anders heeft gewoond (CGVS, p. 8), heeft u aldus uw herkomst uit dit dorp en district niet aannemelijk kunnen maken en dit om onderstaande redenen.

Vooreerst is uw kennis over het politieke en socio-economische landschap van uw eigen dorp en district op z'n minst gebrekkig te noemen.

Zo heeft u geen idee over de (vroegere) aanwezigheid van buitenlanders of het bestaan van (buitenlandse) projecten met betrekking tot de Kunar rivier in uw dorp en district.

Wat betreft buitenlandse aanwezigheid in uw dorp en district, verklaart u dat er een Japanner - die volgens u aan een madrassa aan het werken was - naar de berg werd gebracht en werd vermoord; verder kan u niets vertellen over deze persoon. Belangrijk hierbij is dat, gezien het belang van de landbouw in uw regio van afkomst, deze persoon als ingenieur werkte aan een irrigatie- en landbouwproject, en u dit dus niet blijkt te weten (cf. administratieve dossier). Zelfs wanneer u het antwoord bijna in de mond wordt gelegd en u gevraagd wordt of die Japanner misschien deel uitmaakte van een grote groep buitenlanders en of hij aan één of ander project werkte, zegt u dat u dat niet weet (CGVS, p. 11). Uw summiere kennis vertaalt zich verder ook in het feit dat u niets weet over werken of veranderingen in uw dorp of district aan de rivier Kunar. Om te beginnen verklaart u aanvankelijk dat er in uw dorp geen waterstroom is, om u meteen daarna te corrigeren en te zeggen dat er rond uw dorp wel water is en dat die stroom door uw dorp loopt (CGVS, p. 9). U verklaart dat het water belangrijk is voor de landbouwers en hun velden. Gevraagd of hier ooit problemen rond zijn geweest, zegt u dat er wel eens een overstroming is geweest die de huizen heeft meegenomen in de stroom, zo'n 4 à 5 jaar geleden (CGVS, p. 10). Gevraagd of er ooit een oplossing is gekomen voor het teveel aan water door de overstromingen, zegt u dat ze gewoon een muur bouwden wanneer het water de huizen en velden beschadigde, volgens u geen permanente muur, en dat die maar half afgewerkt werd (CGVS, p. 10). Echter, volgens informatie ter beschikking van het CGVS, werd deze muur met behulp van USAID afgewerkt in 2008, nadat de lokale autoriteiten hun hulp hadden ingeroepen (Gorik and Kachara Protection Wall Project, cf. administratieve dossier). Geconfronteerd met deze informatie, zegt u dat u daar nog nooit van gehoord heeft (CGVS, p. 10). Daarenboven weet u ook niet hoe lang die muur is, terwijl die volgens informatie van het CGVS toch 525m lang is en 200 hectare landbouwgrond beschermt, met andere woorden een voor de landbouw nuttig bouwwerk dat in het oog springt, en dat deze muur tot in buurdorp Kachara reikt. Van iemand die zijn ganse leven in het landbouwdorp Gorik heeft gewoond, mag op z'n minst verwacht worden dat hij toch accurater kan vertellen over deze muur die er gedurende gans zijn jeugd heeft gestaan (uit uw verklaringen valt af te leiden dat u in 2008, het jaar waarin de muur werd afgewerkt, ongeveer 12 jaar oud was, CGVS, p. 4). Dit is in casu niet het geval. Door het feit dat u niets weet over deze projecten, noch over enige buitenlandse aanwezigheid in uw dorp en district, worden grote vraagtekens geplaatst uw herkomst uit uw dorp Gorik, district Kuz Kunar.

Ook uw kennis over de aanwezigheid van de taliban in uw district en regio laat te wensen over. Het enige wat u over hen blijkt te weten is dat ze u een dreigbrief hebben gestuurd en dat ze iedereen die voor de overheid werkt, zullen vermoorden (CGVS, p. 16). Gevraagd of u bekende taliban in uw regio kent, zegt u dat Gulbaddin Hekmatyar verantwoordelijk is voor uw provincie, alsook mullah Omar (CGVS, p. 16). Wat betreft Hekmatyar dient opgemerkt te worden dat, volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), deze vooreerst in Kunduz is geboren, en niet in uw provincie Nangarhar, en hij pas recent, op 4 mei 2017 (lang na uw eigen vertrek uit Afghanistan), teruggekeerd is naar Kabul nadat hij twee decennia ondergedoken had geleefd, vermoedelijk in Pakistan. Bovendien veranderde Hekmatyar sinds enige tijd van koers en ging hij van talibanstrijder naar oprichter en leider van de partij Hezb-i-Islami, met dewelke de Afgaanse overheid eind 2016 een vredesakkoord sloot (cf. administratieve dossier). Het feit dat u deze persoon noemt als belangrijke taliban in uw eigen district en regio, doet grote vraagtekens rijzen bij uw werkelijke afkomst uit Kuz Kunar, Nangarhar. Wat betreft mullah Mohammed Omar dient opgemerkt te worden dat hij in 2013 is overleden (cf. administratieve dossier). Bijgevolg heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u enige kennis heeft over belangrijke taliban in uw eigen district.

Verder gevraagd of u de lokale taliban-leider van uw dorp of uw district kent, zegt u dat er geen lokale taliban is (CGVS, p. 17). Deze verklaring is eerder opvallend gezien u door de taliban zou zijn bedreigd en er, volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), er tussen oktober 2014 en augustus 2015 (het jaar van uw vertrek uit Afghanistan) al minstens 40 à 69 incidenten met de taliban hebben plaatsgevonden in uw district, Kuz Kunar. Dat u bovendien geen enkel recent incident met de taliban in uw eigen regio kan benoemen (CGVS, p. 16), doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen. Van iemand die beweert dat hij meermaals door de taliban werd bedreigd en zijn ganse leven in Gorik, Kuz Kunar, heeft gewoond, is het weinig aannemelijk dat zijn kennis over die groepering in zijn eigen regio zo summier zou zijn. Hierdoor kan het CGVS andermaal geen geloof hechten aan uw afkomst uit het district Kuz Kunar, Nangarhar.

Als laatste weet u wel dat er in Gorik een kliniek bestaat, maar of er ooit NGO's betrokken waren bij deze kliniek weet u niet (CGVS, p. 11). Nochtans, volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), is het Japan Volunteer Center (JVC) sinds 2005 actief in de enige kliniek in Gorik, waar ongeveer 100 patiënten per dag behandeld worden. Samen met de kliniek in Kashkut is de kliniek in Gorik de enige voor ongeveer 27.000 inwoners.

De kliniek focust vooral op de gezondheidszorg voor moeders en kinderen en heeft preventieprogramma's inzake drugs en hygiëne. Van iemand die zijn ganse leven in Gorik heeft gewoond, kan op z'n minst verwacht worden dat hij iets concreets zou kunnen vertellen over een grote kliniek die hij zelf vernoemt, bekend in het ganse district Kuz Kunar en bovendien éne kliniek in zijn dorp. Het feit dat u deze kliniek wel kan benoemen, maar er verder niets over kan vertellen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Gorik, Kuz Kunar.

Verder kan ook uw geografische kennis van uw eigen dorp (Gorik) en district (Kuz Kunar) niet overtuigen.

Gevraagd wat u onderweg tegenkomt van uw dorp Gorik naar uw werk op FOB Gamberi, antwoordt u dat u via Behsud, Benega bazar, Banda, Kama bridge en Kama dusaraka kwam (CGVS, p. 8). Echter, uw uitleg leidt enkel naar de stad Jalalabad (ten zuiden van Gorik, Kuz Kunar) en niet naar FOB Gamberi (ten westen van Gorik, Kuz Kunar). Bovendien bestaat er, volgens informatie ter beschikking van het CGVS (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier), een rechtstreekse route van Kuz Kunar district naar FOB Gamberi zonder langs Jalalabad te passeren. Het is bijgevolg vreemd dat u geen melding maakt van deze route, zeker aangezien u meermaals over en weer bent gegaan gedurende uw carrière tussen FOB Gamberi en Kuz Kunar. Verder verklaart u het dorp Bodialay wel te kennen, maar u situeert dit in de regio van 'Kashkut, Bar Kashkut, Kuz Kashkut, Sar Band' (CGVS, p. 9) en verklaart u dat het een dorp is gerelateerd aan uw district (CGVS, p. 9). Ter verduidelijking, Sar Band ligt in de noord-oostelijke hoek van Kuz Kunar, aan de grens met Nurgal district (cf. administratieve dossier), maar uit informatie ter beschikking van het CGVS blijkt dat Bodialay in de buurt van Shaga en Khewa Bazar ligt en dus niet aan de grens met Nurgal district (cf. administratieve dossier). Verder bent u er evenmin in geslaagd om de weg van uw dorp Gorik naar Khewa bazar correct te beschrijven. Zo somt u een reeks dorpen op die eerst helemaal naar het zuiden van het district Kuz Kunar lopen (Gorik, Kachra, Kotai, Taran, Kama bridge – die laatste is zelfs in het district Behsud gelegen) en om dan wederom noordelijk te gaan via Abdul Khail, Shaga, Bazarak en uiteindelijk Khewa Bazar (CGVS, p. 10). Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u wel enige dorpen uit uw district zou kennen, dient opgemerkt te worden dat dergelijke informatie makkelijk in te studeren valt en dat dit daarom nog niet aantoonde dat u werkelijk van dit district afkomstig bent. Immers, van een asielzoeker die beweert zijn ganse leven in Kuz Kunar te hebben gewoond en door zijn district te moeten reizen van en naar zijn werk, kan namelijk enige doorleefdheid verwacht worden in het beschrijven van verschillende plaatsen en te nemen routes in zijn district. Zoals hierboven aangetoond, is dit in casu niet het geval. Dat u wel enkele dorpen in uw district kan benoemen, maar deze niet kan situeren of andere dorpen niet kent, doet ernstig afbreuk aan uw herkomst uit het district Kuz Kunar, en doet enkel vermoeden dat u dit soort kennis ingestudeerd heeft.

Verder zet uw beperkte geografische kennis over uw eigen regio zich voort in uw beschrijving van uw reisroute uit Afghanistan. Zo verklaart u dat uw oom u naar de stad Nangarhar bracht (Jalalabad) en u van daaruit naar Nimroz ging met de auto en dat u daar de volgende dag aankwam. Wat u onderweg tegenkwam was woestijn en steden, dewelke weet u echter niet (CGVS, p. 15). Van een asielzoeker die dergelijke moeilijke en lange reis heeft ondernomen om zijn land van herkomst te ontvluchten, is het bijzonder vreemd dat hij niet zou weten via welke route hij uit zijn eigen land zou geraakt zijn. Bijgevolg wordt er verder grote twijfel geuit bij u werkelijke herkomst uit uw district Kuz Kunar, provincie Nangarhar.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uw kennis wat betreft uw land Afghanistan door serieuze hiaten wordt gekenmerkt. Zo blijkt u moeite te hebben met de Afgaanse kalender, hoewel u beweert dat u deze wel meester zou zijn. Vooreerst kon u tijdens het interview niet zeggen welke dag het die dag was in de Afgaanse kalender (CGVS, p. 4). Ten tweede beweerde u dat we op het moment van het interview, 15 maart 2017, in de maand 'jawza' waren (juni 2017 in de Belgische kalender). U gezegd dat we in de maand 'hout' waren, houdt u vast aan uw eerdere antwoord (CGVS, p. 4). Het feit dat u beweert de Afgaanse kalender te beheersen, maakt het uitermate vreemd dat u expliciet een foute maand zou geven. Daarenboven heeft u weinig kennis van de verschillende etnieën die in Afghanistan wonen. Nadat u had verklaard dat u Pashayee bent, werd u gevraagd of u nog dergelijke groepen/etnieën kende in Afghanistan, waarop u antwoordde dat er Dari en Pashtu zijn (CGVS, p. 4). Gevraagd wie Dari spreekt, zegt u dat er in Afghanistan Dari, Pashtu en Pashayee zijn. Gevraagd waar ze Dari spreken, zegt u Kabul. Verder kent u geen andere provincies (CGVS, p. 4-5). Gevraagd of u ooit gehoord heeft over Oezbeken en Tadzjieken, zegt u van niet (CGVS, p. 5). Uw beperkte kennis over de Afgaanse kalender en de verschillende etnieën in Afghanistan doet verder twifelen aan uw werkelijke herkomst uit uw district Kuz Kunar, Nangarhar.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kuz Kunar gelegen in de provincie Nangarhar.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, aangezien deze feiten zich volgens u in deze regio hebben voorgedaan (meer bepaald de bedreigingen vanwege de taliban wegens uw job als bakker op de FOB Gamberi, CGVS, p. 3). De ongeloofwaardigheid van het door u opgehangen asielrelaas wordt bovendien versterkt door de onderstaande vaststellingen.

Zo legt u ter staving van uw bedreiging twee dreigbrieven neer van de taliban (document 4-5), maar u spreekt zich tegen over het tijdstip waarop deze brieven werden verstuurd. Enerzijds verklaart u meermaals dat u op het einde van het tweede jaar van uw werk, eind 1393, in de winterperiode, twee dreigbrieven heeft ontvangen (CGVS, p. 3, 7, 8), terwijl u anderzijds deze verklaringen ontkent en meermaals zegt dat u deze brieven in het midden van het jaar heeft gekregen (CGVS, p. 13). Dat u zich op dit vlak tegensprekt en na confrontatie louter vasthoudt aan één versie van de feiten, kan uiteraard niet als afdoende verklaring worden gezien. U verklaart dat u niet gestudeerd heeft waardoor u niet weet wanneer u die brieven precies heeft gekregen (CGVS, p. 7). Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat, hoewel u misschien niet naar school bent geweest, uit uw verklaringen wel degelijk blijkt dat u enige vorm van tijdsbesef heeft; zo weet u wel dat er twee maanden tussen de beide brieven zat (CGVS, p. 7), dat u in het jaar 1392 met uw werk bent gestart, u op het einde van 1393 hiermee gestopt bent (CGVS, p. 8) en dat er in het jaar 1393 verkiezingen waren in Afghanistan (CGVS, p. 12). Bijgevolg kan het feit dat u niet naar school bent geweest, niet aangewend worden als verschoningsgrond voor uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de dreigbrieven. Daarnaast vallen de door u neergelegde dreigbrieven ter staving van uw vrees niet te rijmen met uw eigen verklaringen. Zo dateert de eerste dreigbrief van 11.08.1436 (9.3.1394 in de Afghaanse kalender; 30.05.2015 in de Belgische kalender) en de tweede van 13.10.1436 (8.5.1394 in de Afghaanse kalender; 30.07.2015 in de Belgische kalender). Hierbij dient echter te worden vastgesteld dat u eerder had verklaard dat u de brieven eind of midden 1393, en niet 1394, had gekregen. Bovendien verklaarde u ook dat u Afghanistan heeft verlaten op 1.1.1394. Het feit dat u dus twee dreigbrieven neerlegt die enerzijds uw eigen verklaringen tegenspreken en anderzijds dateren van na uw eigen vertrek uit Afghanistan (net omwille van die brieven nota bene), doet zwaar afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende bedreigingen. Uiteindelijk spreekt u zich nogmaals tegen met uw neergelegde documenten. Zo verklaart u dat u de eerste brief heeft gekregen in de 8e maand (CGVS, p. 16). Echter, zoals hierboven aangetoond, kwam de eerste brief in de derde maand, en niet in de achtste, in tegenstelling tot wat u beweert.

Daarnaast verklaarde u dat er in 1393 Afghaanse verkiezingen waren en dat u niet bent gaan stemmen omdat u aan het werk was op FOB Gamberi (CGVS, p. 12). Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat deze stemming voor de eerste ronde plaatsvond op 16 hamal 1394 (5 april 2014) en de tweede stemmingsronde op 24 jawza 1394 (14 juni 2014) (cf. administratieve dossier). Het feit dat u verklaarde dat u toen nog aan het werk was, is bijzonder opvallend aangezien u eerder had verklaard dat u Afghanistan had verlaten op 'de eerste dag van het jaar in hamal maand' [in het jaar 1394] (CGVS, p. 15, 16) (Nowruz, het Afghaanse nieuwjaar, valt op de 1e dag van de maand hamal van het jaar), met andere woorden voor de eerste stemmingsronde op 16 hamal 1394. Dat u verklaart nog aan het werk te zijn geweest op een ogenblik dat u eigenlijk het land al had verlaten, toont wederom de flagrante ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas aan.

Welnu, dergelijk gebrekkig en inconsistent relaas, zoals hierboven uiteengezet, bevestigt eens te meer het frauduleuze karakter van uw asielaanvraag, en maakt dit dat er opnieuw ernstig voorbehoud kan geplaatst worden bij uw beweerde herkomst uit Kuz Kunar. De documenten die u neerlegt kunnen hier niets aan veranderen. Uw taskara en de dreigbrieven werden hierboven reeds besproken (zie supra). De originele enveloppe die u neerlegt toont enkel aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan, wat verder niets aan bovenstaande analyse wijzigt. Over uw FOB Gamberi werkkaart kan gezegd worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas/herkomst als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Er kan bovendien opgemerkt worden dat uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

Zodoende maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 15.03.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor (CGVS, p. 12) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Hierop antwoordde u dat u nooit ergens anders heeft gewoond (CGVS, p. 12). U werd er echter in het begin van het gehoor op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2). Er werd voorts eveneens benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) in samenlezing met artikel 48/5, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 17, tweede lid, artikel 21, eerste en tweede lid en artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 10, § 2 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal spijkers op laag water zoekt. Hij stelt dat hij voldoende kennis over zijn dorp heeft aangebracht en wijst erop dat hij weet dat er een kliniek is die werd gerenoveerd, dat er een school is, dat er een muur werd gebouwd om overstromingen tegen te gaan en dat er een Japanner werd vermoord. Hij wijst er tevens op dat hij zich in het Pashtou diende uit te drukken, terwijl dit zijn moedertaal niet is, terwijl zijn raadvrouw dit bij het begin van het gehoor had meegegeven. Hij stelt dat de commissaris-generaal hiermee niets deed en gewoon verder deed alsof er niets is gezegd geweest. Verzoeker vindt dit *“pas een voorbeeld van onzorgvuldig handelen”*. Hij wijst erop dat uit het gehoorverslag blijkt dat hij had duidelijk gemaakt dat hij een tolk Pashaye wenste. Doordat er geen dergelijke tolk was, heeft hij de vragen heel kort beantwoord omdat hij gewrongen zat met de taal. Hij merkt verder op dat hij de vraag of hij zeker is dat hij het gehoor in het Pashtou kan doen, niet positief beantwoordde en dat hij vroeg of er een vertaler Pashaye is. Hij meent dat de commissaris-generaal het gehoor had moeten stilleggen en hem had moeten oproepen voor een andere datum met een tolk Pashaye.

Vervolgens stelt verzoeker vast dat hij correct op alle vragen heeft geantwoord. Verzoeker stelt hierna onder meer als volgt: *“Het CGVS verwacht dat verzoeker, die niet geschoold is, die gebroken Pashtou spreekt, die jong is, ... veel achtergrond informatie heeft zoals tot wie behoorde de Japanner, door wie is de muur gebouwd, ... Verwerende partij dient zijn vraagstelling aan te passen aan het niveau van de asielzoeker en rekening te houden met zijn persoonlijkheid. [...] Verzoeker wenst te verwijzen naar artikel 27 van het KB CGVS dd 11 juli 2003. Verplicht punt c van dit artikel niet dat het CGVS rekening houdt met factoren zoals achtergrond, persoonlijke omstandigheden, ... ? Doch verwerende partij houdt geen rekening met de persoonlijkheid en de factoren die aanleiding geven om te stellen dat verzoeker teweinig weet over zijn regio. Niet alleen het KB CGVS dd 11 juli 2003 stelt dat er met deze factoren rekening dient gehouden te worden. Ook artikel 48/5 par. 3 stelt: Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker ... Het is duidelijk dat verwerende partij geen rekening met het bovenstaande heeft genomen. [...] Amper rekening houden met het taalprobleem, geen rekening houden met het feit dat verzoeker heel jong is en geen rekening houden met het feit dat verzoeker totaal niet geschoold is en bovendien maar een ding voor ogen heeft dat is overleven. Verzoeker herhaalt dat hij voldoende elementen heeft aangegeven waaruit blijkt dat hij wel degelijk afkomstig is uit Gorik, district Kuz Kunar.”*

Verder wijst hij op artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en stelt hij dienaangaande als volgt: *“Verzoeker is van oordeel dat dit artikel verder gaat en tevens impliceert dat indien tijdens het beraad komt vast te staan zoals in casu dat verzoeker inderdaad vroeger vertrokken is dan hij aangeeft, het cgvs hem opnieuw dient uit te nodigen om het daarmee te confronteren. Dit is meer dan normaal omdat verzoeker, indien hij zaken leest in de bestreden beslissing, dit bijna op onmogelijke wijze kan rechtzetten voor de Raad. De bestreden beslissing is blijkbaar een antwoord op de antwoorden van verzoeker maar dan uitgebreider. Dient verzoeker werd duidelijk niet geconfronteerd met het feit dat Gulbaddin Hekmatyar de partij Hezb-i-Islami heeft opgericht, dat Mohammed Omar overleden is, ... [...] Indien verzoeker opnieuw hierover wordt gehoord zal tot uiting komen dat verzoeker wel aanspraak maakt op internationale bescherming.”*

Vervolgens voert verzoeker aan dat artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU *“heel slecht vertaald is geworden in de Belgische wetgeving. De vertaling is deels weer te vinden in het KB CGVS dd 11 juli 2003 en in de artikel 48/5 e.v. Vw. Doch par. 1 van artikel 4 in fine is niet vertaald in de Belgische wetgeving. Verzoeker zal zich aldus baseren op dit artikel.*

Dit artikel stelt in fine: De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoeker in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Verzoeker stelt vast dat verwerende partij enkel en alleen maar zaken à charge zoekt tegen verzoeker in en geen enkel element aanhaalt die in zijn voordeel kan pleiten. [...]

Vervolgens stelt verzoeker als volgt:

“Verzoeker dient een gegronde vrees voor vervolging kunnen aan tonen. Conform artikel 48/5 par. 1 zijn de actoren van vervolging niet-overheidsactoren. Dat deze aanwezig zijn in Afghanistan is duidelijk. Dit blijkt tevens uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Zowel Daesh, Taliban, opnieuw Al Qaeda als andere roversbendes zijn aanwezig op het grondgebied van Afghanistan. Conform part 2 van artikel 48/5 is de Afgaanse overheid niet bij machte deze organisatie te verslaan. Er is derhalve geen doeltreffend juridisch systeem voor handen voor opsporing, vervolging en bestraffing. Laat staan dat er plaats is voor een bescherming van verzoeker omdat hij werkte voor de ongelovigen (de gevangenis – voor de burgerregering).” Voorts stelt verzoeker vast “dat er bijna geen informatie zich in het administratief dossier bezit. Verzoeker verwijst hier opnieuw naar artikel 10 richtlijn 2013/325/EU. Ook dit artikel is onvoldoende vertaald in de Belgische wetgeving.” Betreffende de informatie in het administratief dossier stelt verzoeker als volgt: “Wat zit er in het administratief dossier. COI informatie dat er veel corruptie is in Afghanistan zodat er met stukken geen rekening gehouden moet worden. En informatie over de veiligheidssituatie in Nangarhar van het okt 2015. Deze informatie kan nooit weerhouden worden. Deze informatie is veel te oud. Verzoeker verwijst naar zijn informatie die van veel recentere datum is namelijk van nov 2016 van het EASO COI Report: Afghanistan uit nov 2016. Uit deze documentatie blijkt tevens dat er in Afghanistan grote schendingen zijn van de meest fundamentele mensenrechten zoals voorzien in artikel 48/3 par. 3 Vw. Rekening houdend met de algemene en de persoonlijke situatie komt tot uiting dat de vrees voor zijn leven wel degelijk gegrond is.” Vervolgens somt verzoeker een aantal zaken op die volgens hem wel degelijk vaststaan. Hierna stelt hij als volgt: “De vraag die verwerende partij niet stelt: Wat zal er gebeuren met verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan in het bijzonder naar Nangarhar of zelf Kabul? Is dit niet de kernvraag die verwerende partij zich moet stellen als beslissing autoriteit voor internationale bescherming?”

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker minstens de toekenning van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dienaangaande als volgt:

“De vraag die gesteld dient te worden is er een reëel risico op ernstige schade. Welnu, zoals al hierboven weergegeven gaat de situatie in Afghanistan van kwaad naar erger.

Uit de nieuwe richtlijnen die het UNHCR op 19 april 2016 heeft uitgevaardigd en waarvan verwerende partij op de hoogte van is, blijft de burgeroorlog in Afghanistan anno 2015 verder aanhouden. De opkomst van gewapende actoren zoals IS en de vernieuwde opkomst van Al Qaeda, heeft de veiligheidssituatie verder gedestabiliseerd. Conflict geralateerd geweld en schendingen van de mensenrechten blijven de dagelijkse realiteit uitmaken. Zo is er sinds de terugtrekking van de internationale troepen eind 2014, een stijging opgemeten van het aantal buitengerechtelijke executies, zelfmoordaanslagen, ontvoeringen, strategische intimidaties en onderdrukking van de plattelandsgebieden door anti-overheidstroepen. In 2015 werden 22.634 veiligheidsincidenten gerapporteerd, wat een toename van 3 procent ten opzichte van 2014 en het op-een-na-hoogste aantal sinds 2001 vertegenwoordigd.

In het jaar 2015 viel het hoogste aantal burgerslachtoffers sinds UNAMA in 2009 begon te registreren, namelijk 3.545 burgerdoden en 7.457 burgergewonden. Deze stijging zet zich in het eerste kwartaal van 2016 door (zei rapport in het dossier).

Verzoeker kan zich niet vinden in de argumentatie op pagina 4 en 5 van de beslissing vanaf het handelt over de subsidiaire bescherming. Dit is een theoretische beschouwing die vererende partij maakt en die niet getoetst wordt aan de specifieke situatie van verzoeker.

Een intern vlucht alternatief is voor verzoeker niet mogelijk zie stuk 3B).

Verzoeker verwijst naar het COI rapport om te stellen dat Kabul stad niet veilig is. Verzoeker citeert pagina 35 van het rapport:

[...]

Bovendien blijkt tevens uit het rapport dat Kabul overbevolkt is. De stad trekt alle binnenlandse vluchtelingen aan. Dit zorgt eveneens voor problemen.

Indien het rapport gelezen wordt vanaf pagina 34 dat handelt over Kabul is de argumentatie van het CGVS totaal niet ernstig met het argument dat verzoeker zich elders zou kunnen vestigen. Er waren in 9 maanden maar liefst 217 geregistreerde aanvallen (er zijn tevens nog meerdere kleinere die nooit geregistreerd worden). Dit wil zeggen dat er iedere dag minstens 1 a 2 aanslagen zijn. In België vindt er een aanslag plaats en het land staat al bijna een jaar in rep en roer!!!!

De argumentatie is weinig ernstig. Ieder goede huisvader die het COI rapport leest die niet toegevoegd werd aan het administratief dossier ziet onmiddellijk dat Kabul NIET veilig is. De veiligheid van verzoeker kan op het grondgebied van Kabul niet verwezenlijkt worden het zelfde geldt voor Jalalabad. Derhalve zijn er veel burgers het slachtoffer van willekeurig geweld, zijn er vele conflicten aan de gang en zijn er veel ontheemde personen (IDP's). Dit zijn nochtans de factoren die verwerende partij voor ogen houdt om na te gaan of er nood is aan subsidiaire bescherming.

Verzoeker is aldus wel degelijk van oordeel dat KABUL actueel wel reëel risico bestaat voor verzoeker om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De thuisbasis van verzoeker zijnde de provincie Nangarhar behoeft geen verdere uitleg. Het rapport op pagina 113 e.v.: From 1 September 15 to 31 March 2016, Nangarhar province counted 1901 security incidents.

Bovendien zijn er gebieden in handen van IS, heeft Taliban er check-point en is eveneens Al Qaeda er actief. Deze regio is onmogelijk om veilig naar toe te kunnen. Er kan geen enkele sprake zijn om verzoeker naar de provincie Nangarhar terug te sturen. Indien dit wordt toegestaan is het hele systeem van internationale bescherming een grap. Dit hoeft geen verder uitleg. De pagina 112 e.v. en volgende zijn overduidelijk.

Bovendien stelt verzoeker vast dat het CGVS nog niet een de moeite heeft genomen om informatie toe te voegen aan het administratief dossier over de regio van verzoeker terwijl het wel met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vast staat van verzoeker afkomstig is in Gorik, district Nuz Kunar in Nangarhar een van de meest onveilige gebieden in Afghanistan.

Het CGVS moet toch wel wat serieus blijven. Verzoeker terugsturen naar Nangarhar is geen opties en verzoeker terugsturen naar Kabul of Jalalabad is evenmin een opties. Verzoeker verwijst daarvoor naar het rapport in stuk 3 en het COI FOCUS van het CGVS met betrekking tot ontheemden en terugkeerders in Kabul. Dit laatste stuk in info van het cgvs zelf."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift informatie die hij in zijn inventaris omschrijft als "Info over de veiligheidssituatie in Afghanistan anno 2016" (stuk 3).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 13 februari 2018 samen met een aanvullende nota de COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentfraude" van 21 november 2017 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd wegens zijn werkzaamheden als bakker op een militaire basis. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden herkomst uit het district Kuz Kunar in de Afghaanse provincie Nangarhar gelet op (i) zijn gebrekkige kennis van de aanwezigheid van buitenlanders, (ii) zijn gebrekkige kennis van een muur gebouwd ter bescherming van landbouwgrond tegen overstromingen, (iii) zijn gebrekkige kennis over de taliban in zijn voorgehouden district en regio van herkomst, terwijl hij voorhoudt door de taliban te zijn bedreigd, (iv) zijn gebrekkige kennis over de enige kliniek in zijn dorp, (v) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst, (vi) zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn reisweg, en (vii) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender, van de verschillende etnieën in Afghanistan en van andere Afghaanse provincies.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zich er zouden hebben voorgedaan, temeer daar (a) verschillende tegenstrijdigheden werden vastgesteld aangaande de dreigbrieven die hij van de taliban zou hebben gekregen, en (b) hij verklaarde nog aan het werk te zijn op een moment dat hij Afghanistan reeds zou hebben verlaten. De door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen, aldus de motivering in de bestreden beslissing.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Zo voert verzoeker aan dat hij tijdens zijn gehoor werd bijgestaan door een tolk Pashtou, terwijl hij een tolk Pashaye wenste aangezien Pashtou zijn moedertaal niet is. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker bij de aanvang van de procedure uitdrukkelijk verzocht om te worden bijgestaan door een tolk Pashtou (administratief dossier, bijlage 26). Het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken zowel als bij het Commissariaat-generaal blijkt bovendien probleemloos verlopen te zijn met een tolk Pashtou; verzoeker noch zijn advocaat maakte enige opmerking met betrekking tot de tolk (gehoorverslag CGVS, p. 18). Dat verzoekers antwoorden kort zijn "*omdat hij gewrongen zat met de taal*", is dan ook een slechts een *post factum*-verklaring die geheel niet kan overtuigen. Dat verzoeker verderop in zijn verzoekschrift stelt dat hij op alle vragen correct heeft geantwoord, toont eens te meer aan dat hij wel degelijk zelf meent dat hij het Pashtou voldoende machtig is om een gehoor in deze taal te kunnen ondergaan. Ter terechtzitting - waarbij verzoeker in de mogelijkheid werd gesteld om zelf een tolk Pashaye te voorzien doch hierin niet slaagde – bleken er al evenmin vertaalproblemen te zijn tussen verzoeker en de Pashtou-tolk.

Waar verzoeker verder aanvoert dat de commissaris-generaal geen rekening hield met zijn persoonlijkheid en de factoren die aanleiding geven om te stellen dat verzoeker te weinig weet over zijn regio, laat hij na *in concreto* te duiden waar of wanneer de commissaris-generaal volgens hem geen of onvoldoende met deze elementen rekening zou hebben gehouden. Waar verzoeker opmerkt dat hij zeer jong is, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing reeds terecht werd opgemerkt dat aan de door verzoeker voorgehouden jeugdige leeftijd geen geloof kan worden gehecht. Dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog steeds lijkt te volharden in deze jeugdige leeftijd, toont eens te meer aan dat hij wel degelijk doelbewust de Belgische asielinstanties tracht te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zowel zijn algehele geloofwaardigheid, als aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen asielmotieven. Waar verzoeker aanvoert dat hij ongeschoold is, dient erop gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Voorts kan verzoeker geenszins worden bijgetreden waar hij beweert dat artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tevens impliceert dat hij tijdens zijn gehoor diende te worden geconfronteerd met de vaststelling "*dat verzoeker inderdaad vroeger vertrokken is dan hij aangeeft*". Naast het feit dat verzoeker hiermee toegeeft dat zijn voorgehouden verblijf in het district Kuz Kunar van de Afghaanse provincie Nangarhar inderdaad minstens eerder eindigde dan hij tot nog toe voorhield, hetgeen eens te meer de motieven in de bestreden beslissing bevestigt, behelst voormeld artikel geenszins de verplichting om verzoeker te confronteren met de beschikbare informatie voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing. Redelijkervijze kan immers worden aangenomen dat een asielzoeker die daadwerkelijk afkomstig is van de regio waarvan hij voorhoudt afkomstig te zijn, aan de hand van doorleefde en geloofwaardige verklaringen zijn herkomst kan aantonen en dus ook de in algemene informatie beschikbare elementen kent en kan plaatsen zonder dat deze informatie moet worden voorgelegd, *quod non in casu*. Bovendien werd verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meermaals duidelijk gewezen op de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11).

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Daarenboven wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Dat u wel enkele dorpen in uw district kan benoemen, maar deze niet kan situeren of andere dorpen niet kent, doet ernstig afbreuk aan uw herkomst uit het district Kuz Kunar, en doet enkel vermoeden dat u dit soort kennis ingestudeerd heeft.”*

Waar verzoeker wijst op de enveloppe die hij voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient vastgesteld dat hieruit enkel kan blijken dat verzoeker post ontving uit Afghanistan. Doch dit toont op zich evenwel zijn voorgehouden herkomst uit het district Kuz Kunar niet aan. Temeer daar documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Waar verzoeker aanvoert dat de informatie opgenomen in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') gedateerd is en zelf recentere informatie aan zijn verzoekschrift toevoegt (stuk 3), dient erop gewezen dat de informatie in het administratief dossier, in tegenstelling tot de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3), betrekking heeft op de periode waarover verzoeker voorhoudt dat hij in Afghanistan verbleef en in die zin dan ook wel degelijk relevant is ter beoordeling van verzoekers verklaringen. De door verzoeker bijgebrachte informatie vermag aan de voormelde vaststellingen dan ook geen afbreuk te doen. Deze informatie is bovendien van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Voorts dient vastgesteld dat *in casu* geen toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft verzoekers vluchtmotieven, dient bovendien vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij twee dreigbrieven ontving van de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 3), terwijl verzoeker bij de uiteenzetting van de feiten in onderhavig verzoekschrift spreekt over drie dreigbrieven, hetgeen eens te meer de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas in de verf zet.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Kuz Kunar, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER